

Az MSZP a Gyurcsány utáni időkre készül

Populizmusról, társadalmi párbeszédéről és pártcsatározásokról is beszélt az Echo Tv Tabuk nélkül című sorozatában Kövér László. A Fidesz választmányának elnöke Obersovszky Péter vendége volt.

TABUK NÉLKÜL

- A legnagyobb ellenzéki párt párbeszédsorozatát kezd az országgal?

- Nem kezdünk, hanem folytatjuk azt a folyamatot, amit már nagyon régen elkezdtünk. Tulajdonképpen egészen az 1994 utáni időszakra visszamehetnénk, amikor előkészítettük a Polgári Magyarországért című dokumentumot, amely igaz, akkor nem ilyen széles választói réteggel, inkább az értelmiséggel, annak is a nemzeti érzelmű vagy keresztény gondolkodású, valaha az MDF-koalícióra voksoló értelmiségi csoportjával indult meg. És ennek lett aztán az az eredménye, hogy 1998-ra létre tudtunk hozni egy olyan szellemi-politikai platformot, amely lehetővé tette a választási győzelmet. Tehát ilyen tekintetben nincsen sok újdonság abban, amit most csinálunk, és valóban, az elmúlt néhány esztendő meg végképp arról szól, hogy szeretnénk volna az emberek aktivitását növelni, hogy bármenynyire csalódottak is, kiábrándultak a magyar demokrácia létező valóságából, mégiscsak higgyék el, hogy a saját döntésük az, ami igazán számít. Az, hogy részt vesznek-e a politikában, és ha igen, akkor kinek hisznek, kire adják a voksukat. Amit most teszünk, nem más, mint hogy az elmúlt tizenhat év tapasztalatai alapján megpróbáljunk újrafogalmazni néhány kategóriát. Például azt, hogy mit várhat el itt a 21. század elején egy választópolgár attól az államtól, amelyet éppen az ő adóiból tartanak fenn.

- Hogyan értékeli, hogy eddig mindig a Fideszt vádolták populizmussal, most már csatlakozott Horn Gyula is? Igaz, hogy ő a kommunista populizmus jelzővel van ellátva, mert a vizitdíjról úgy fogalmazott, hogy vissza kellene vonni.

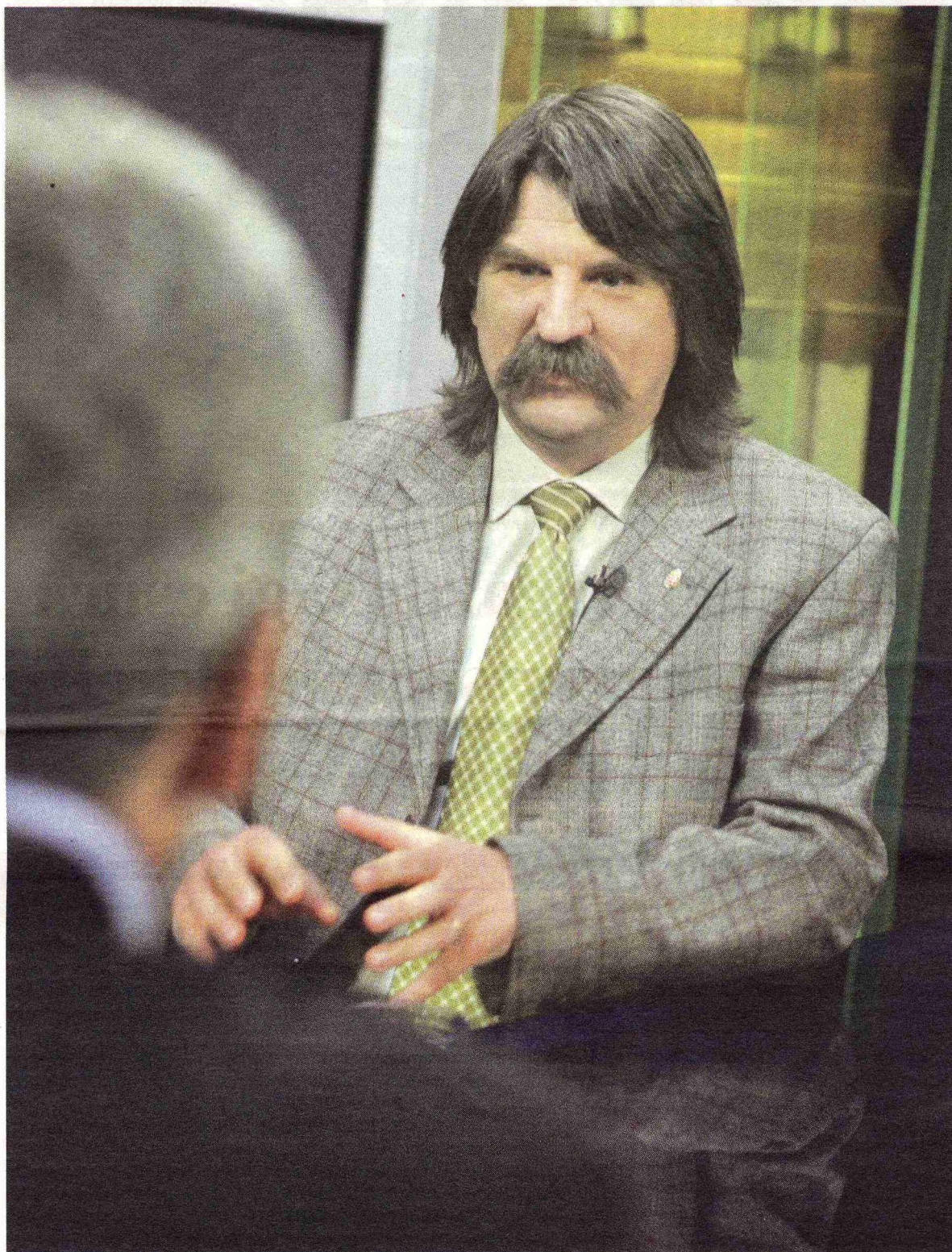
- Nekem már önmagában az furcsa, hogy egy demokráciában, ami ugye a népakaratról szól, a populizmus valamiféle pejoratív szó, valamiféle szitokszó lehet. Amiben meg szintén benne van a nép, a populus. Úgy tűnik, hogy egyfajta exkluzív klubtagsággal rendelkező politikusok, akik szeretik a maguk kis gettóját minél komfortosabbá tenni, aztán vezető pozícióba helyezni magukat az ország életének irányításában, úgy gondolják, hogy a néppel való bármiféle párbeszéd, az emberek véleményének figyelembevétele az visszatartó, az európai normáktól eltérő, félázsiai tempó.

- A magyar közbeszédben egyébként ezt a fasizmus szinonimájaként használják.

- Igen, Horn Gyula mint fasizma, ez elég bizarrul hangzik.

- Érdekesek a szóképek.

- Igen. Az elmúlt tizenhat év egyik legnagyobb kártétele az, hogy a nyelvi háborúban elrongyoltuk,



Kövér László: Horn Gyula vizitdíjügyben fején találta a szöveget

FOTÓ: SÁRKÓZY GYÖRGY

szitává lóttuk a saját fogalomkészletünket, szavainkat. De maradjunk Horn Gyulánál. Rá sok rosszat el lehet mondani, de azt nem, hogy ne lenne a vérében, az ösztöneiben, a zsigereiben a politika. Ezt bizonyította akkor is, amikor miniszterelnök volt. Kétségtelül követett el hibát, és többek között - Kóka Jánosnak ennyiben igaza van - ennek is köszönheti, hogy 1998-ban megbukott. Am amiről ő beszél, az nagyon komolyan veendő valóság. Egy kis, néhány százalékos, a túlélésért küszködő koalíciós párt által az MSZP-re meg az országra erőszakolt diktátum, hogy hogyan kell átengedni neki az egészségügyi

piacot, hogyan kell lehetővé tenni, hogy az SZDSZ az egyébként leromlott egészségügből meggazdagodjon, és ennek az árát még a magyar társadalom többségével fizettesék meg, ez a szocialista pártot is politikai katasztrófával fenyegeti. Ezt pontosan észlelik azok a vidéki MSZP-s képviselők, akiknek haza kell menniük, aztán el kell mondaniuk a választóiknak, hogy miért fogják bezárni a kórházukat.

- Éppen az ön helyén ült egy szocialista politikus, aki azt mondta: evidencia a szocialista pártban, hogy az a képviselő, akinek a választóközvetében szárnyvonalról, kórházról le kell mondani, és ezt képviselnie kell, az bukott embernek tekinthető.

- Hát erről szól a demokrácia, nem?

- De van egy másik olvasat is. Fodor Gábor, aki bejelentette, hogy az SZDSZ elnöki posztjéért indul, két dolgot fogalmazott meg. Ezek a kormánytevékenység kritikája és

új hang az ellenzékkel. Úgy látom, mintha új törésvonal alakulna ki a magyar politikában, ami nem arról szól, hogy melyik oldalon állunk, hanem arról, hogy hivatásos politikusok vagyunk, akik végigcsináltak kormányzati ciklusokat, vagy pedig az új generáció tagjai, akik menedzszerszemlélettel, kvázi vállalatvezetőként akarják irányítani az országot.

- Bizonyos értelemben valóban rokoníthatók egymással azok, akik 1990 környékén vágtak bele a hivatásos politikába, meg azok is, akik az utóbbi egy-két évben tűntek föl. Az újszülött, a pénzüvilágból jött politikusokra vonatkoztatva igaznak vélem azt a megállapítást, hogy az ember néha beleesik abba a hibába, hogy azt gondolja: annyi esze van, mint amennyi pénze. És ha milliárdos lett, akkor nyilvánvalóan sikeres ember, és ha sikeres ember, akkor a politika meg az üzlet ilyen szempontból nem különbözik egymástól; hát majd ahogy a vállalatát

irányította, úgy irányítja a minisztériumát, meg úgy irányítja az országot is. Parancsokat ad, jelentéseket kér, ha nem felel meg, lecseréli az embert. Csak a választókat nem lehet lecserélni. Fodor Gáborral nem beszélünk, távol vagyunk egymástól politikai értelemben, de abban igaza van, hogy 1989-90-ben mi is, az MDF képviselőinek a száz százaléka, az SZDSZ képviselőinek is a döntő többsége azzal a jóhiszemű szándékkal, céllal vágtunk bele a politikába, hogy az országon segítsünk. Nem a választóinkon, hanem a sorstársainkon. Ez nem az a mentalitás, mint amit a Kóka-meg Gyurcsány-féle milliárdosok mostanában felmutatnak. Ilyen értelemben Horn Gyula fején találta a szöveget, hogy a vizitdíj nem más, mint népszerűségi célzatú pénzbehajtás. Tehát én - Gyurcsány Ferenc meg Kóka János - eldöntöm, hogy a nép rosszul gondolkodik, és háromszáz forintos - egyébként közgazdasági értelemben viccnek tekinthető - kis cetlikkel a helyes útra terelem. Túlságosan sokat jár orvoshoz, túl sok gyógyszert fogyaszt, hát majd addig nevelem, amíg rá nem talál a helyes útra, és akkor neki is jó lesz.

- Említette Fodor Gábort, hogy alig vannak beszélő viszonyban. Fodor éppen a Fideszt hagyta ott az SZDSZ-ért. Ha ő lesz az SZDSZ elnöke, akkor elkezdődhet önök között párbeszéd?

- Én erre nem vágyom, de örülnék, ha a kiegészítő, megfáradt és humoros emberből cinikus vagdalozóvá vált Kuncze Gábor helyett jönne egy tárgyalóképesebb ember. Az elmúlt tizenhat évben történt bajok legnagyobb felelőseinek az SZDSZ-t tartom, kezdve ott, hogy hátba támadta rendszerváltoztató partnereit, és átvált a kommunista utódpárt oldalára, és aztán ezt a kommunista utódpártot még önmagához képest is rossz irányba befolyásolta, olyan döntéseket erőszakolt ki valamiféle liberális tankönyvekből vett ostobaságok jegyében, amelyek a társadalomnak hihetetlen károkat okoztak, ezért azt gondolom, az a kérdés, hogyha Fodor Gábor lesz az SZDSZ elnöke, akkor pártja politikájában történik-e érdemi változás.

- Közben az MSZP is mozog. Viszszavonulót fűjt Gyurcsány Ferenc a párt múlt hét végi elnökségi ülésén. Bejelentette, hogy elhalasztják a döntést a párt centralizálásával járó átfogó alapszabály-módosításról.

- Szerintem ez a hír inkább arról szól, hogy Gyurcsány Ferencen kívül az MSZP vezérkara már a Gyurcsány utáni időszakra készül, legalábbis annyiban, hogy nem nagyon törekszik senki a miniszterelnök pártelnöki ambícióit keresztetni, amikor a párt történelmi mélypontra zuhant támogatottságát tekintve. Tudják, hogy Gyurcsányának előbb-utóbb mennie kell, le fogják váltani, amint a piszkos munkát elvégzi, mert nyilvánvalóan nem fognak vele neki-menni a következő parlamenti választásnak, ezért nem szeretnék, ha bebetonozná magát a pártelnöki székbe. ■

Az Echo Tv a Magyar Hírlapban

